

Abstrakt

Kapitoly předkládané diplomové práce „*Souhlas k jurisdikci MSD ve sporném řízení se zaměřením na tzv. automatické výhrady*“ se dají pomyslně rozdělit na obecnou a speciální část. Obecná část představuje a vymezuje jednotlivé způsoby, kterými stát ve sporném řízení může vyslovit souhlas k jurisdikci MSD. V této části práce jsou vysvětleny výhody a zrovna tak i nevýhody jednotlivých způsobů, s hlavním zaměřením na opční prohlášení, neboť ta jsou základem pro následující, specifickou, část práce. Zde je pro účely definice opčních prohlášení podroben analýze článek 36 odstavec 2 Statutu MSD, právní základ opčních prohlášení. Ze všech specifik a charakteristik tohoto způsobu založení jurisdikce MSD je věnována další pozornost výhradám, kterými státy mohou svá prohlášení podmínit. Práce detailněji rozebírá odstavec 3 článku 36 Statutu MSD, představuje nejčastěji užívané výhrady a analyzuje judikaturu MSD dotýkající se tohoto tématu. Tato materie je obsažena v prvních třech kapitolách a slouží jako kontext pro další část práce, která se věnuje pouze automatickým výhradám jakožto nejkontroverznějšímu druhu výhrad k opčním prohlášením. Zde práce nejprve automatické výhrady definuje, poté uvádí jejich nejčastější podoby, jejich znění, a zmiňuje i současný trend jejich užívání. Stěžejní část práce se zabývá otázkou, proč jsou automatické výhrady považovány za kontroverzní a kterým ustanovením Statutu MSD potenciálně mohou odporovat. MSD totiž tuto otázku i přes několik příležitostí nezodpověděl a názory akademické obce jsou někdy až diametrálně odlišné. Na tuto debatu navazuje poslední kapitola práce, která si klade otázku, jaké nastanou důsledky pro automatické výhrady v případě, kdy budou prohlášeny za platné, a jaké důsledky pro jejich užití plynou v případě, že MSD judikuje, že jsou neplatné. V závěru diplomová práce tyto různé přístupy hodnotí a vybírá z těchto řešení takové, které by bylo pro mezinárodní společenství s ohledem na smysl a účel opčních prohlášení nejpřívětivější.